

88. Bármily hosszú az utunk...

1. Bár - mily hosz - szú az u - tunk, S telt kí - sér - tés - sel,
S jár a za - rán - dok - lá - sunk Mély meg - ve - tés - sel,

El - vi - sel - jük jó - kedv - vel, S nem ab - ban bí - zunk,

A - mit az e - rőnk mí - vel, Ha - nem mit U - runk.

2. Benne erősen bízunk, S az a reményünk:
Nem engedi Jézusunk, Hogy mi elvesszünk;
Hogyha lelki éltünkben Erőtlenednénk,
Nem hagy el a szükségben, Hisz Ő a miénk!
3. Ki sziklából fakasztá A forrás vizét,
És a hollókra bízá Illés élelmét,
Néhány hallal s kenyérrel Ezret étetett,
Ő jön segítségével, S megment bennünket.
4. Aki a világokat Kezében tartja,
És minden hajszaunkat Megszámálhatja;
Kicsi és nagy önála Latba nem esik,
Irgalommal gyógyítja Lelkünk bajait.

5. Szeretve, ki megnyitá Nékünk az eget,
És az utat mutatá, Mely oda vezet;
Készen tartja a helyet, S nem engedi meg,
Hogy bajaink bennünket Elveszítsenek.
6. Nem, azt Ő nem akarja, – Isten a jóság! –
Amit ígér, megadja, – Azért bátorság!
Hogyha baj ér titeket Vándorlástokban:
Csak fölfelé nézzetek, Az üdv közel van!